

Vergaderjaar 2019–2020

32 793

Preventief gezondheidsbeleid

Nr. 460

BRIEF VAN DE MINISTER VOOR MEDISCHE ZORG

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 3 december 2019

Tijdens het VSO «Petitie Wemos inzake hormoonverstorende stoffen» (Kamerstuk 32 793, nr. 395) op 11 september 2019 heeft lid Wassenberg van de Partij voor de Dieren mij het «Informatieverslag betreffende de noodzakelijke samenwerking tussen de federale overheid, de Gemeenschappen en de Gewesten inzake de preventie en eliminatie van hormoonverstorende stoffen in de consumptie, met het oog op de bevordering van de volksgezondheid» aangeboden. Dit informatieverslag dateert van maart 2018 en is opgesteld door de Senaat in België. Ik heb toegezegd in een brief te reageren op dit informatieverslag.

Eén van de instrumenten van de Belgische Senaat is het opstellen van informatieverslagen. Dit instrument kan worden ingezet wanneer een onderwerp invloed heeft op de verschillende bevoegdheidsniveaus die België kent (Staat, Gemeenschappen, Gewesten). Dit informatieverslag bevat aanbevelingen voor de bevoegde overheden. Een belangrijk deel van het rapport gaat dan ook over de samenwerking tussen de bestuurslagen. Beleidsvorming en beleidsuitvoering op het gebied van hormoonverstorende stoffen vraagt om een gecoördineerde aanpak op allerlei niveaus. Ook het afstemmen tussen de verschillende beleidsdomeinen (volksgezondheid, milieu, landbouw, economie, enz.) speelt een belangrijke rol in dit dossier.

Navraag bij de Belgische federale overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu over de status van het informatieverslag leert dat er nog geen vervolg aan is gegeven. Binnenkort is er een bijeenkomst waarbij het informatieverslag wordt toegelicht aan de Ministers van de betrokken departementen (onder andere die van volksgezondheid en van milieu).

Het informatieverslag begint met de juridische context, waarin wordt uitgelegd wat de taken en bevoegdheden van de gemeenschappen, de Gewesten en federale overheid zijn. Daarna wordt ingegaan op de regelgeving op Europees, federaal en gewestelijk niveau, die van

toepassing is ten aanzien van hormoonverstorende stoffen. Tot slot geeft het informatieverlag 28 aanbevelingen op het terrein van «Overleg en samenwerking» en «Beleid». Doel hiervan is één werkwijze voor het hele land voor te stellen.

Naast de juridische context, wordt aan de hand van drie uitgangspunten de stand van zaken op het gebied van hormoonverstorende stoffen gepresenteerd: wetenschap, standpunten samenleving en beleid. Het deel over «wetenschap» bevat uitleg over de werking van hormoonverstorende stoffen. Denk daarbij aan zaken als blootstellingsroutes, welke effecten kunnen optreden als gevolg van hormoonverstoring en wat de kwetsbare groepen zijn.

In het onderdeel «standpunten samenleving» wordt een overzicht gegeven van de standpunten van een groot aantal maatschappelijke organisaties en de industrie. De geraadpleegde maatschappelijke organisaties benadrukken de nadelige effecten van hormoonverstorende stoffen en vragen om maatregelen om de blootstelling omlaag te brengen. Vertegenwoordigers van de industrie pleiten voor eenduidige testmethodes om aan te tonen of een stof hormoonverstorende eigenschappen heeft. Daarnaast pleiten ze voor een onderscheid in gevaar en risico. Boerenorganisaties benadrukken dat het middelenpakket voor gewasbescherming breed genoeg moet blijven om te kunnen variëren met middelen. Dit om resistentie tegen te gaan.

Het gedeelte over «beleid» wordt vanuit 4 invalshoeken omschreven, waarbij «goede praktijken» direct de aandacht trekt.

De senaat geeft aan de hand van elf aspecten (waaronder nationale actieplannen, kenniscentra, verboden, controles, informatievoorziening, enz.) voorbeelden van «goede praktijken». Daarbij wordt zwaar geleund op voorbeelden uit Denemarken, Zweden en Frankrijk. Op basis van deze goede praktijken worden aanbevelingen gedaan. De aanbevelingen zijn concrete uitwerkingen van bepaalde doelen die wordt nagestreefd, bijvoorbeeld informatievoorziening aan kwetsbare groepen.

Het informatieverlag van de Belgische Senaat geeft een overzicht van verschillende beleidsinstrumenten die kunnen worden ingezet bij het terugdringen van de blootstelling aan hormoonverstorende stoffen. Door concrete aanbevelingen te koppelen aan de beleidsinstrumenten neemt het de vorm aan van een handboek of checklist voor beleidsmakers op het gebied van hormoonverstorende stoffen. In dat opzicht is het een hulpmiddel voor het blijven verbeteren van het Nederlandse beleid. Tegelijkertijd constateer ik dat het merendeel van de beoogde doelstellingen al onderdeel zijn van het Nederlandse beleid gericht op het terugdringen van de blootstelling aan hormoonverstorende stoffen en daarmee bevestigt het informatieverlag de koers die we in Nederland hebben gekozen.

De Minister voor Medische Zorg,
B.J. Bruins